

Το Νόημα της προσέλευσης στη Στοά

Από τον Αδ.: Τριαντάφυλλο Κοτζαμάνη †
Εθνικό Μεγάλο Διδάσκαλο του Α.·Α.·Α.·Τ.· Μισραϊμ και Μέμφις 1989-2007

Τί αναζητά, άραγε, ένας Τέκτονας προσερχόμενος στη Στοά; Είναι απαραίτητη η παρουσία του εκεί;

Η Στοά αποτελεί τον τόπο όπου προσερχόμαστε για «εργασία». Εδώ μας προσφέρεται η δυνατότητα να επιτελέσουμε μυστικιστικές ασκήσεις, να δεχθούμε ρανίδες γνώσεως, να πραγματώσουμε, δηλαδή, αυτό που είναι γνωστό σαν το «έργο» του Τάγματος. Εδώ μελετούμε τους Κοσμικούς νόμους και επιχειρούμε να βιώσουμε τη Τεκτονική Φιλοσοφία. Συμμετέχοντας στα διάφορα προγράμματα της Στοάς, έχουμε την ευκαιρία να προοδεύσουμε, δια της εργασίας μας και να εξελιχθούμε έτσι ώστε από απλοί νεόφυτοι να γίνουμε αξιόλογοι γνώστες και εφαρμοστές των Θείων νόμων, και να βοηθήσουμε έτσι τη πάσχουσα Ανθρωπότητα, η οποία αποτελεί έκφραση του Κοσμικού. Δεν πρέπει όμως, ποτέ να ξεχνάμε ότι και ο σπουδαιότερος ανάμεσά μας παραμένει πάντα ένας απλός νεόφυτος ερευνητής των Κοσμικών Αρχών, ένας ταπεινός εργάτης στον αμπελώνα του Διδασκάλου.

Η δυνατότητα για εργασία, μας δίδεται βέβαια, και εκτός Στοάς. Δεν πρέπει όμως, ποτέ να λησμονούμε τη μεγάλη μυστικιστική αλήθεια που μας λέει ότι το συνδυασμένο έργο των πολλών έχει περισσότερα αποτελέσματα από όσο το άθροισμα του έργου που προσφέρει ο καθένας χωριστά. Είναι γνωστή η Καββαλιστική ρήση $1+1=3$. Ολοι οι Κοσμικοί Κυρίαρχοι Διδάσκαλοι έχουν τονίσει την αναγκαιότητα του συνδυασμού των προσπαθειών όσο το δυνατόν περισσότερων για την επίτευξη καλύτερων αποτελεσμάτων. Ας θυμηθούμε τα λόγια του Ιησού: «Όπου δύο ή τρεις, εκεί βρίσκομαι κ'εγώ».

Η λατρεία που επιτελείται παράλληλα με την εργασία, επιτελείται με τις επικλήσεις μας προς το Υπέρτατο Ον, προς το Θεό της καρδιάς μας ή τον Μεγάλο Αρχιτέκτονα τρου Σύμπαντος, ή τον Υπέρτατο Κτίστη των Κόσμων, καθώς και με τη χρήση ορισμένων νόμων και αρχών που μας επιτρέπουν να βιώσουμε το ενιαίο της ύπαρξής μας με το Υπέρτατο Ον.

Με τον ομαδικό διαλογισμό, και με τη συνδυασμένη αποστολή θετικών σκέψεων απρόσωπα, βοηθάμε την αύρα του πλανήτη μας να απαλυνθεί και γινόμαστε συνεργάτες των Κοσμικών Κυρίαρχων Διδασκάλων, οι οποίοι μοχθούν για την εξέλιξη της Ανθρωπότητας. Την καθοδήγησή τους ζητάμε διαρκώς, για να βοηθηθούμε στην ορθή και αποτελεσματική επιτέλεση του έργου μας. Προσπαθούμε να συντονισθούμε μαζί τους, με τις Κοσμικές χορίες, καθώς και με τις διάνοιες των αδελφών μας σε ολόκληρη τη γη. Προσπάθεια δύσκολη πολύ, όμως ευεργετική. Όταν επιτευχθεί τούτο δε, συμβαίνει κυρίως, κατά τη στιγμή της ενωτικής αλύσσου.

Προσερχόμενοι τέλος, στη Στοά, ζητάμε καταφύγιο από τα προβλήματα του υλικού κόσμου. Προσπαθούμε να ξεφύγουμε, έστω και για λίγο, από τα πάμπολλα προβλήματα που μας κρατούν δεμένους, στην ύλη, και να ζήσουμε στον κόσμο των υψηλών ιδεωδών. Κοινωνώντας, με τις δυνάμεις του Τεκτονικού Εγρηγορότος, εναρμονιζόμενοι με τις κοσμικές

χορίες που το εμψυχώνουν, πετυχαίνουμε τελικά, εκείνη την εσωτερική γαλήνη που μας χρειάζεται για να νοιώσουμε την ποθητή ευτυχία.

Για όλους αυτούς τους λόγους, και για πολλούς άλλους ακόμα, προσερχόμαστε σ'αυτόν τον ιερό Ναό, ένα Ναό όμως, που έγινε ιερός από **την δική μας σκέψη και συμπεριφορά**. Τίποτα άλλο δεν συμβάλλει τόσο πολύ στην ιερότητα του χώρου, όσο ο ίδιος μας ο εαυτός και ο τρόπος με τον οποίο εισερχόμαστε σε αυτόν. Την ιερότητα αυτή είναι εύκολο να την καταστρέψουμε αν δεν προσέξουμε. Και οι συνέπειες τότε θα είναι σοβαρές. Το Εγρηγορός του Τάγματος θα μας αποβάλλει σαν ξένο σώμα και οι καρμικές συνέπειες θα είναι, ίσως, ανυπολόγιστες.

Ας προσπαθήσουμε να διατηρήσουμε την ιερότητα του Ναού μας, κι ας αρχίσουμε την προσπάθεια από τη στιγμή που εισερχόμαστε στην αίθουσα αναμονής. Πριν ανοίξουμε την εξώθυρα, ας προσπαθήσουμε να αφήσουμε έξω κάθε βιωτική μέριμνα. Ας πάρουμε μια βαθιά αναπνοή, ας την κρατήσουμε λίγα δευτερόλεπτα και, όταν θα εκπνεύσουμε, ας σκεφθούμε: *«Είθε ο Υπέρτατος Κτίστης των Κόσμων, να ενσταλλάξει μέσα μου την αγάπη και την γαλήνη, για να μπορέσω να ενωθώ με τους αδελφούς μου και να επιτελέσω το έργο που βρίσκεται εμπρός μου»*. Επειτα, με το χαμόγελο στο στόμα, ανοίξτε τη πόρτα και σπεύστε να χαιρετήσετε τους αδελφούς σας.

Αν με κάποιο Αδελφό σας έχετε ψυχρανθεί, ή εάν δεν τον συμπαθείτε, σπεύστε να τον χαιρετήσετε πρώτο και πιο εγκάρδια. Σκεφθείτε την ώρα που θα τον χαιρετάτε: *«Εγώ κι'αυτός είμαστε κύτταρα του ίδιου οργανισμού. Πρέπει, λοιπόν, να ζούμε αρμονικά μεταξύ μας και να συνεργαζόμαστε»*. Αν δεν μπορείτε να το κάνετε αυτό, είναι καλύτερα να φύγετε, παρά να μείνετε στο χώρο της Στοάς και να διαταράξετε τις δονήσεις του. Προσέξτε τη συμπεριφορά σας. Αν ακούσετε μία κακολογία, ένα κουτσομπολιό, φροντίστε να ενημερώσετε τους Αξιωματικούς της Στοάς, ή της Μητέρας Στοάς, ώστε η πληγή να επουλωθεί πριν γίνει γάγγραινα.

Μην γίνεσθε επιθετικοί. Προσπαθείστε να είσθε διαλλακτικοί. Συνειδητοποιείστε ότι κανείς δεν είναι τέλειος και ότι όλοι συμπεριλαμβανομένων των Αξιωματικών, έχουν ανθρώπινα ελαττώματα. Αν κάποιο ελάττωμα των άλλων μας ενοχλεί, ας σκεφθούμε ότι κι'εμείς μπορεί να έχουμε κάποιο ελάττωμα που να ενοχλεί τους άλλους. Προσπαθείστε να συμπεριφέρεσθε πάντα κόσμια και ήρεμα. Μην συζητάτε ποτέ θέματα που άπτονται της πολιτικής ή της θρησκείας. Να θυμάστε, επίσης, ότι ο καπνός του τσιγάρου, εκτός από τις βλάβες που προκαλεί στην υγεία, έχει τέτοιες δονήσεις, που νεκρώνουν τα ψυχικά μας κέντρα και διεγείρουν τα κατώτερα ένστικτά μας. Το κάπνισμα απαγορεύεται στους χώρους του Τάγματος.

Μόλις λάβετε το προειδοποιητικό σήμα για τη έναρξη των εργασιών, σταματήστε κάθε συζήτηση αμέσως. Η ώρα σήμανε και το έργο πρόκειται να αρχίσει. Πάρτε πάλι μια βαθιά αναπνοή, κρατείστε την για λίγο και έπειτα εκπνεύστε. Ταυτόχρονα, σκεφθείτε: *«Είθε ο Υπέρτατος Κτίστης των Κόσμων να με δυναμώσει και να με καταστήσει δεκτικό και άξιο*

www.misraimmemphis.org

www.misraimmemphis.com.gr

εργάτη στον αμπελώνα του Διδασκάλου». Φορέστε τότε το τελετουργικό περίζωμα, συμβολικό της απόφασής σας να εργασθείτε με ταπεινότητα και επιμέλεια. Αντικρύστε την ίδια σας τη συνείδηση, αντιμετωπίστε τις τύψεις της συνείδησής σας και έπειτα μπειτε στο Ναό.

Όσο θα γίνεται η συνεδρία, προσπαθείστε να συμμετέχετε πραγματικά σ'αυτήν και να μην είσθε ένας απλός ακροατής.

Αν δεν μπορείτε να το κάνετε, τουλάχιστον προσπαθείστε να μην παρεμβάλλετε αρνητικές δονήσεις στο έργο που επιτελείται.

Τέλος, μόλις ετοιμάζεσθε να βγείτε από τη Στοά, δοξάστε τον Υ.·.Κ.·.Τ.·.Κ.·. για ό,τι σας προσέφερε και υποσχεθείτε στον εαυτό σας ότι την επόμενη φορά που θα έλθετε στη Στοά, θα είσθε καλύτερος από σήμερα.